

kontrakt, der indgås mellem kunde og udbyder, som gør det klart, at udbyderen ikke kan fraskrive sig ansvaret for, at der takseres og debiteres korrekt, herunder også i de ovenfor beskrevne situationer, og at udbyderen selv må bære det økonomiske ansvar for, at en aftale om samtrafik, som denne har indgået, muligvis ikke giver fornøden sikkerhed for korrekt taksering og debitering eller ikke overholdes.

Hjemlen til at fastsætte nærmere regler om kvaliteten af de udbudte tjenester, herunder krav om regelmæssig måling heraf, krav til de målemetoder, der anvendes, og krav om offentliggørelse af måleresultaterne, svarer til den hidtidige hjemmel til at fastsætte regler herom og afspejler de fælles EU-regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold (EF-Tidende 1998 nr. L101, s. 24). Det er fortsat Forskningsministeriets vurdering, at der ikke umiddelbart er behov for at udnytte hjemlen, idet det som udgangspunkt bør være en konkurrenceparameter blandt udbydere, hvilket kvalitetsniveau slutbrugere tilbydes hos de enkelte selskaber. Hvis markedsudviklingen giver anledning til markante, generelle kvalitetsforringelser m.h.t. det samlede udbud af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere, vil det dog kunne blive relevant at fastsætte nærmere regler også på dette område.

Der vil fortsat blive fastsat krav vedrørende kvalitetsniveauet på forsyningspligtområdet, jf. den særlige hjemmel hertil i § 17.

Til stk. 2, nr. 5

Bestemmelsen giver blandt andet forskningsministeren hjemmel til at fastsætte krav til udbydernes procedurer for behandling af klager fra slutbrugere, herunder at sådanne klager skal undersøges af en særlig intern undersøgelsesenhed.

Der vil som led heri fortsat blive fastsat regler om dispensationsadgang for opfyldelse af et eller flere krav, f.eks. krav om nedsættelse af en særlig intern undersøgelsesenhed. En dispensation vil bl.a. kunne være relevant, hvor udbudet er af begrænset omfang, f.eks. hvis antallet af kunder er få, og omsætningen er lav.

Med hensyn til procedurer for behandling af klager vil der evt. blive fastsat særlige regler for, hvordan regningsklagesager, der har at gøre med tekniske forhold udbydere imellem (dvs. forhold i relation til samtrafik), teknisk skal undersøges og belyses, og regler om pligt til gensidig bistand hertil. Der vil i den forbindelse endvidere kunne fastsættes regler vedrørende

udbydernes betaling for udførelse af tekniske undersøgelser.

Herudover vil den gældende regulering, der indebærer mulighed for at påklage tvister om registrering af og betaling for forbrug af telenet eller teletjenester til Telestyrelsen, blive videreført.

Til stk. 2, nr. 6

Bestemmelsen giver forskningsministeren hjemmel til at stille særlige krav til udbydere af offentlige telenet eller teletjenester om udformningen af de slutbrugerprodukter, disse udbyder, med henblik på opfyldelse af særlige brugergrupper, herunder handicappepedes, behov.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer forskningsministerens adgang til at foretage en differentiering mellem forskellige typer aftaleforhold, f.eks. udbydernes aftaler med henholdsvis erhvervsdrivende og ikke-erhvervsdrivende slutbrugere. Differentieringen vil f.eks. kunne ske ved, at visse bestemmelser kun finder anvendelse i forhold til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, eller at det for visse bestemmelsers vedkommende gøres muligt i erhvervsmæssige aftaleforhold at fravige reguleringens krav. En differentiering vil være relevant, hvor begrundelsen for den pågældende regulering primært er et ønske om at beskytte ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, og hvor en anvendelse af den pågældende regulering, også i forhold til erhvervsdrivende slutbrugere, ikke i realiteten vil være i disse slutbrugeres interesse, fordi dette vanskeliggør eller umuliggør levering af teledydelser på de vilkår og til de priser, som denne gruppe af slutbrugere efterspørger.

Bestemmelsen indeholder desuden en præcisering af forskningsministerens adgang til at bemyndige Telestyrelsen til at dispensere for visse af de krav, der fastsættes for udbydere. Det er bl.a. hensigten at fastsætte regler om dispensationsadgang i forbindelse med kravene om certificering og eventuelt om nedsættelse af en intern undersøgelsesenhed, jf. bemærkningerne herom til stk. 2, nr. 4 og 5.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler som nævnt i stk. 1, også for udbydere, der ikke udbyder telenet eller teletjenester til en ubegrænset kreds af slutbrugere, men alene til snævert afgrænsede, lukkede brugergrupper, jf. også lovens § 6 og bemærkningerne hertil.

Umiddelbart synes der ikke at være samme behov for fastsættelse af regler som nævnt på dette område, navnlig fordi der som udgangspunkt sjældent vil være